

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/160/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814010175
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3814010175.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. na verejnom zasadnutí konanom dňa 24. augusta 2015 prejednal odvolania poškodenej spoločnosti - I., s.r.o. so sídlom R. č. 6, N. a obžalovaného

H. B.

nar. XX.XX.XXXX v P., trvale bytom A., E.M. S. č. XXX/X, t.č. v mieste bydliska, ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 1T/47/2014-330 zo dňa 11.08.2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania obžalovaného a poškodenej z a m i e t a j ú , pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 1T/47/2014-330 zo dňa 11.08.2014 bol obžalovaný H. B. uznaný vinným z prečinu zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., pretože ako osoba konajúca v mene spoločnosti L., s.r.o., so sídlom v A., E.M. S. č. XXX/X, IČO:36654698 rozhodol, že faktúra č. 20800105 zo dňa 30. Mája 2008 vyhotovená na sumu 993.799,- Sk (32.954 €), za odobratý tovar od poškodenej spoločnosti I., s.r.o., splatná dňa 16.06.2008, sčasti zaplatená dňa 10.07.2008 vo výške 3.319,39 €, nebude riadne a včas zaplatená a po splatnosti tejto faktúry na úkor poškodenej spoločnosti v A. v období od 16.06.2008 do 08.09.2008, platil svoje iné záväzky svojim iným veriteľom tak, ako to bolo zistené a uvedené v znaleckom posudku č. 05/2013 zo dňa 07.02.2013 znalkyne z odboru účtovníctvo L.. I. P., v prílohe č. 8., list 17.01. (71.92), 17.02 (72.-92.), 17.03. (73.92.) a ktoré boli splatné neskôr ako uvedená faktúra poškodenej spoločnosti, napriek tomu, že nebol schopný plniť všetky svoje splatné záväzky a nemal iný majetok, čím spôsobil poškodenému - spoločnosti I., spol. s.r.o., so sídlom R. č. 6, N., IČO: 00686085, škodu vo výške 29.635.50 €.

Bol za to odsúdený podľa § 240 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., k trestu odňatia slobody na 8 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. mu súd výkon uloženého trestu podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bola poškodená strana spoločnosť I., spol. s.r.o., so sídlom R. č. 6, N., s nárokom na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaniami obžalovaného, ako aj poškodenej. Odvolanie obžalovaného smerovalo proti výroku o vine. V dôvodoch odvolania namietal predovšetkým znalecký posudok znalkyne L.. I. P., pretože podľa jej vyjadrenia na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že predĺženie spoločnosti posudzovala podľa právnych predpisov platných ku dňu vypracovania posudku, t.j. 07.02.2013. Znalkyňa sa vyjadrila, že v mesiacoch jún 2008 až september 2008 záväzky spoločnosti L. s.r.o., prevyšovali jej aktíva, pričom skutočnosť, či spoločnosť je v predĺžení, mala posudzovať podľa zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii, platného v čase, v ktorom malo dôjsť k uprednostňovaniu iných veriteľov. Podľa tohto zákona predĺžený je ten, kto je povinný viesť účtovníctvo podľa osobitného predpisu, má viac ako jedného veriteľa a hodnota jeho splatných záväzkov presahuje hodnotu jeho majetku. Slovo splatných bolo z uvedeného

ustanovenia vypustené zákonom č. 348/2011 Z.z. Znalčka teda v znaleckom posudku nesprávne posúdila predĺženie spoločnosti v danom čase, pretože porovnávala hodnotu majetku spoločnosti a všetkých záväzkov spoločnosti. Pri porovnaní hodnoty majetku a len splatných záväzkov spoločnosti v tomto období by musela dôjsť k záveru, že spoločnosť nebola predĺžená. Z takto nesprávne zisteného predĺženia spoločnosti znalčka odvodila aj skutočnosť, že spoločnosť nie je schopná splácať svoje splatné záväzky. Namietal aj postup činných v trestnom konaní v súvislosti s ustanovením tohto znalca, pretože Ing. I. P. nebola v čase vypracovania posudku znalčkou v odbore ekonomika a účtovníctvo a bola pribratá na sľub znalca. Podľa § 143 ods. 1 Tr. por., mal orgán činný v trestnom konaní pribrať do trestného konania na podanie znaleckého posudku predovšetkým znaleckú organizáciu. Už v priebehu prípravného konania bola pochybnosť o tom, či jeho konaním bola naplnená skutková podstata predmetného prečinu, pretože pôvodne bolo trestné oznámenie spoločnosti I. s.r.o., pre podozrenie z prečinu zvýhodňovania veriteľa orgánmi činnými v trestnom konaní odmietnuté. Poškodená strana nevyužila ani dostupné právne prostriedky, ktoré jej dávajú inštitúty civilného práva a svoju pohľadávku riešila priamo cez trestné konanie. Skutok, ktorý mu je kladený za vinu nespáchal, vysvetlil dôvody svojho správania a mal záujem ozrejmiť skutočnosti, z akého dôvodu a prečo bol zvolený systém pomerného uspokojovania veriteľov zo strany spoločnosti L., s.r.o. Tieto skutočnosti mal súd prvého stupňa ozrejmiť výsluch svedka p. U. S., A., ktorý však prvostupňový súd odmietol. Je presvedčený, že súd prvého stupňa nedostatočne vyhodnotil vykonané dôkazy a nesprávne posúdil stav spoločnosti L., s.r.o., v období od 16.06.2008 do 08.09.2014 ako stav, kedy spoločnosť nebola schopná splácať svoje splatné záväzky. Svojím konaním tak nenaplnil skutkovú podstatu prečinu zvýhodňovania veriteľa. Žiadal preto, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie, prípadne aby ho podľa § 322 ods. 3 Tr. por. spod obžaloby oslobodil.

Poškodený v podanom odvolaní namietal, že si riadne a včas uplatnil svoje právo na náhradu jemu spôsobenej škody, škodu riadne preukázal a vydokladoval a preto žiadal, aby odvolací súd zrušil výrok súdu prvého stupňa, ktorým bol s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie a vo veci rozhodol sám tak, že obžalovaného H. B. zaviazal k náhrade škody vo výške 29.635,50 €.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaných odvolaní vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolania obžalovaného ani poškodeného nie sú dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaniami vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

V rámci preskúmania súdom prvého stupňa zisteného a ustáleného skutkového stavu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa vykonal vo veci všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Tieto v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi v plnom rozsahu stotožňuje. Odvolací súd po preskúmaní veci, vzhľadom na uvedené, dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako súd prvého stupňa a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými súd rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery. U prečinu zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 Tr. zák. z hľadiska objektívnej stránky ide o konanie, ktorým páchatel' zmarí, čo i len čiastočne, uspokojenie svojho veriteľa tým, že zvýhodní iného svojho veriteľa. Bola nepochybne preukázaná existencia faktúry spoločnosti I. s.r.o. splatná dňa 16.06.2008. Nepochybne bolo preukázané aj to, že obžalovaný po dni splatnosti tejto faktúry uhradil faktúry iných veriteľov a predmetnú faktúru doposiaľ neuhradil. Obžalovaný týmto svojim konaním zvýhodnil iných veriteľov, hoci podľa znaleckého posudku znalkyne L. I. P. mohla spoločnosť obžalovaného uspokojovať veriteľov pomerným systémom a takýmto spôsobom mohla byť spoločnosť I. s.r.o., uspokojená v septembri 2008. Odvolací súd pritom nezistil obžalovaným namietané procesné pochybenie orgánov činných v trestnom konaní ohľadne pribratia znalkyne do konania v zmysle ustanovenia § 143 ods. 2 Tr. por., pretože v predmetnej veci nešlo o tak závažný problém, aby bolo potrebné na podanie znaleckého posudku pribrať znaleckú organizáciu. Vychádzajúc z uvedeného nemal ani odvolací súd pochybnosti o správnosti skutkových a právnych záverov súdu prvého stupňa, a preto odvolacím námietkam obžalovaného z hľadiska uznania viny nemohol prisvedčiť. Keďže odvolací súd nezistil ani pochybenie zo strany súdu prvého stupňa pri rozhodovaní o treste o nepovažoval odvolanie obžalovaného za dôvodné.

K poškodeným napadnutému výroku o náhrade škody, ktorým bol so svojim nárokom odkázaný na občiansko-súdne konanie odvolací súd uvádza, že ani v tomto postupe súdu prvého stupňa nezistil pochybenie. Obžalovaný vystupoval v predmetnej veci ako konateľ spoločnosti L., a preto aj podľa názoru odvolacieho súdu ako fyzická osoba nezodpovedá za škodu spôsobenú de fakto touto spoločnosťou.

Z hore uvedených dôvodov odvolací súd považoval napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa za zákonný a správny, a preto odvolania podané obžalovaným a poškodeným podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.